

De Grote Witte Troon

Gedeelte uit de bespreking van Openbaring 19:11 – 22:21

<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Op19-22.pdf>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV of SV1977)
Samengesteld door M.V. 2002. Update 30-7-2012. Uittreksel 16-4-2020.



6. DE GROTE WITTE TROON: het oordeel over de doden

20: 11-15

11 En ik zag een grote witte troon, en Hem Die daarop zat. Voor Zijn aangezicht vluchtten de aarde en de hemel weg, zodat er geen plaats *meer* voor hen te vinden was. 12 En ik zag de doden, klein en groot, voor God staan. En de boeken werden geopend en *nog* een ander boek werd geopend, *namelijk het boek* des levens. En de doden werden geoordeeld overeenkomstig wat in de boeken geschreven stond, naar hun werken. 13 En de zee gaf de doden die in haar waren. *Ook* de dood en het rijk van de dood gaven de doden die in hen waren, en zij werden geoordeeld, ieder overeenkomstig zijn werken. 14 En de dood en het rijk van de dood werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood. 15 En als iemand niet bleek ingeschreven te zijn in het boek des levens, werd hij in de poel van vuur geworpen.

Zie verder “De Opstanding”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Opstanding.pdf> en <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Babel-tot-Eeuwigheid.pdf>

De legers die aan het eind van de 1000 jaar vernietigd worden, zullen slechts korte tijd in het dodenrijk vertoeven, want onmiddellijk daarna volgt het oordeel voor de grote witte troon. Dit is een rechterstroon, zonder altaar, zonder verlossing, zonder voorbede. Hier is slechts een rechtvaardig vonnis en een eeuwig oordeel te verwachten.

Er vinden drie rechtszittingen voor de Goddelijke rechtbank plaats:

1. De eerste zitting is in de hemel, vóór het bruiloftsmaal van het Lam (vgl. 19:7c-8a). Hier verschijnen de heiligen voor de rechterstoel van Christus (Rm 14:10; 2Ko 5:10).
2. De tweede zitting vindt op aarde plaats bij de verschijning van de Heer (Mt 25:31-46). Hier gaat het om levende volken die in drie groepen uiteenvallen: de broeders van de Koning, de schapen en de bokken
 - a. De broeders van de Koning (Mt 25:40) zijn de gelovige Joden. Dit zijn de 144.000 verzegelden uit Israël die behouden worden in de Grote Verdrukking. Zij zijn beschreven in Op 7:1-8.
 - b. De schapen (Mt 25:33-40) zijn de overlevenden uit de volken. Dit is de “grote menigte” uit Op 7:9-17. Zij gaan binnen in het Vrederijk.
 - c. De bokken (Mt 25:33, 41-46) zijn de ongelovigen die bij de komst van de Heer (Op 19:11v) gedood worden. Dit is dus vlak vóór het Vrederijk. Zij zullen 1000 jaar in de hades (dodenrijk,

zie Lk 16:19-31) verblijven en daarna voor de grote witte troon verschijnen, om het oordeel te krijgen dat reeds in Mt 25:41, 46a is aangekondigd.

3. De derde rechtszitting, vóór de grote witte troon (Op 20:11), vinden we dan aan het eind van het Vrederijk.

Van die derde rechtszitting wordt niet gezegd *waar* die zal plaatsvinden. We zouden die plaats ook nergens kunnen situeren aangezien “de aarde en de hemel wegvluchten” (vs. 11). Dit grijpt vooruit op Op 21:1 en er wordt dus al geïmpliceerd dat de aarde en de hemel van het Vrederijk plaats moeten maken voor de nieuwe hemel en de nieuwe aarde (vgl. 2Pt 3:10).

De vraag is nu of het hier gaat om een “andere” hemel en aarde, óf dat het gaat om “dezelfde” hemel en aarde als voorheen, maar dan vernieuwd? het antwoord is: beide. Er is een zelfde continuïteit tussen de oude en nieuwe hemel en aarde als tussen het oude lichaam en dat van de opstanding. Het is dít lichaam dat God opwekt, en het is déze aarde die God vernieuwt, maar tegelijkertijd wordt het een “ander” lichaam en een “andere” aarde. Het opstandingslichaam van Christus verscheen in een gesloten ruimte (Jh 20:19) en c.q. de nieuwe aarde zal bijv. geen zee meer (nodig) hebben (Op 21:1).

Vergelijk ook de Joodse traditie: in Hen. 45:4v (vgl. 72:1; 91:16) worden hemel en aarde omgevormd tot een woonplaats van de uitverkorenen. In 4 Ezra 7:75 (vgl. 2 Bar. 32:6) wordt de schepping “vernieuwd”.

De Rechter op de troon is de Heer Jezus. Jh 5:22, 27 leert ons dat de Vader niemand oordeelt, maar het oordeel heeft overgegeven aan de Zoon. Vergelijk opnieuw de Joodse traditie: in 1 Henoch 45:3; 51:3; 55:4; 61:8 is het de Messias die op de rechterstoel zit en de mensen oordeelt naar hun werken. Het is Gods rechterstoel, maar het is Gods Zoon, Christus, die erop zit (vgl. Rm 14:10 met 2Ko 5:10).

Paulus schrijft: “Ik betuig voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen” (2Tm 4:1; vgl. Hd 10:42; Rm 14:9; 1Pt 4:5).

“En ik zag de doden, de groten en de kleinen, voor de troon staan”: Het ogenblik is gekomen dat de doden worden geoordeeld (vgl. Op 11:18). Dit zijn “de overigen van de doden” uit 20:5 en die dus níet behoren tot de “gelukkigen en heiligen” (20:6) die deel hebben aan de eerste opstanding. Zowel het tijdstip van hun berechting, en de betiteling “doden” (zelfs na hun opstanding), alsook het lot dat hun wacht (20:12b, 13b, 15) maken duidelijk dat hier slechts ongelovigen staan. De “groten en de kleinen” zijn allen zondaars.

Theoretisch houdt 20:15a (“als iemand niet geschreven gevonden werd in het boek van het leven ...”) in dat voor de troon ook iemand kan staan die wél “geschreven gevonden werd in het boek van het leven”, maar de context laat zien dat dit niet daadwerkelijk het geval is.

De veroordeelden zullen met hun opstandingslichaam in de hel geworpen worden (Mt 10:28). Wat een verschrikkelijk lot: eerst op aarde moreel dood te zijn (Ef 2:1), daarna lichamelijk dood te gaan, en tenslotte in de “tweede dood” geworpen worden (20:6, 14)!

Openbaring vertelt niet wat er met de gelovigen gebeurt die tijdens het Vrederijk op aarde gewoond hebben. Men kan niet anders dan aannemen dat deze gelovigen, analoog met 1Ko 15:51-54, door God zullen worden veranderd en met nieuwe, verheerlijkte lichamen zullen worden overgebracht naar de nieuwe aarde.

“En er werden boeken geopend” (vgl. Dn 7:10c): al hun daden zijn opgeschreven en zullen hun opnieuw onder de aandacht worden gebracht.

Beslissend is het geloof in de God der Schriften c.q. in de Heer Jezus Christus en dientengevolge opgetekend staan in het boek des levens (20:12, 15). De boze “werken” die in “de boeken” (20:12) staan opgetekend, zijn slechts de uiterlijke kentekenen van de onbekeerlijkheid van het hart (vgl. Jr 17:9v; Rm 2:4-6).

De Rechter bewijst zwart op wit dat ze het oordeel verdiend hebben, dat hun namen niet in het boek des levens staan en dat ze dus in de “tweede dood” geworpen moeten worden.

“En de doden werden geoordeeld volgens wat in de boeken geschreven was, naar hun werken” (20:12): dit wil zeggen dat de zwaarte van hun vonnis werd vastgesteld naar de ernst van hun misdaden (vgl. Op 2:23; 22:12; Lk 12:47, 48).

Vers 13 zegt waar de doden vandaan komen: de zee, de dood en de hades.

De ‘dood’ verwijst naar de *toestand* van deze doden, namelijk de lichamelijke dood, terwijl de ‘hades’ verwijst naar de *plaats* waar deze doden zich bevinden.

De ‘zee’ staat hier naast ‘hades’ (dodenrijk) omdat de Joden vroeger dachten dat de hades (Hb *sje-ool*) zich ergens ‘beneden’ onder de aarde situeerde (Js 14:9); het viel ergens samen met ‘de groeve’ (Js 14:15). Daar zijn de ‘schimmen’ (Js 14:9; Jb 26:5, 6; Sp 9:18). De hemel bevindt zich altijd ‘boven’ maar het dodenrijk altijd ‘beneden’ (Jb 11:8; Am 9:2; Lk 10:15). Wat nu de zee betreft: ook de doden die zich daar bevinden zullen worden opgewekt met een opstandingslichaam (Rm 8:11).

Zee, dood en hades geven hun doden af, en dezen werden geoordeeld “ieder naar zijn werken” (20:13).

“En de dood en de hades werden geworpen in de poel van vuur” (20:14). Hier worden de dood en de hades gepersonifieerd, zoals in Op 6:8. Jesaja heeft het reeds voorzeggd: “Hij zal voor eeuwig de dood vernietigen” (Js 25:8). De dood zal als laatste vijand vernietigd worden (1Ko 15:26). In Op 21:4 wordt nog een laatste keer bevestigd dat de lichamelijke dood niet meer zal zijn. De ‘tweede dood’ echter blijft eeuwig voortbestaan. De ‘tweede dood’ is eveneens een *toestand*, en de poel van vuur is, evenals de hades, een *plaats*.

Nu volgt de reden waarom het boek van het leven in vers 12 moest geopend worden (vgl. 3:5; 13:8; 17:8; 21:27): “En als iemand niet geschreven gevonden werd in het boek van het leven, werd hij geworpen in de poel van vuur” (20:15). God bewijst aan de mensen dat hun daden boos waren, zoals uit ‘de boeken’ blijkt, en omdat zij zich nooit bekeerd hebben zijn zij niet, door Gods genade, in het boek van het leven ingeschreven. Zij zullen ontvangen wat ze altijd gewild hebben: een wereld zonder God. Zij zullen wel ontdekken hoe verschrikkelijk zo’n plaats zonder God is!

Bestudeer het hele boek Openbaring: <http://www.verhoevenmarc.be/openbaring.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm